

Petra Kmošťáková, Giro Food, Velká Británie

Ve třetím ročníku studia produktového designu se mi naskytla možnost jet na tři týdny na zahraniční praxi v rámci spolupráce naší školy (Střední Uměleckoprůmyslová Škola Sklářská, Železný Brod) s programem Erasmus +. Jednalo se o Velkou Británii, konkrétně město Birmingham a jeho okolí v oblasti West Midlands. Celá stáž trvala tři týdny i s nedělním odletem a přiletem.

Pracovala jsem ve firmě Giro Food Ltd., která se zabývá především distribucí potravin, koření a nápojů do nejrůznějších podniků. Jedná se o rodinnou firmu situovanou asi 15 minut pěšky od samého srdce Birminghamu. Birmingham je velmi rušné velkoměsto se spoustou obyvatel různých národností a kultur. Je také považován za druhé hlavní město Anglie hned po Londýnu. Náplň mé práce ve společnosti tvořilo zprvu navrhování nových tematických titulních stránek pro katalogy firmy, které se nechávají přibližně každý měsíc tisknout. Návrhy jsem tvořila v Adobe Illustratoru, tudíž to pro mne bylo zábavné a relativně jednoduché. Poté mi bylo přiděleno vytvoření celého jednoho samostatného katalogu s použitím softwaru QuarkXPress sloužícímu k úpravě tiskových dokumentů. S programem jsem se nikdy dříve nesetkala,

a tak mi nějakou dobu trvalo, než jsem se vše potřebné naučila. Další z mých činností ve společnosti bylo také fotografování jednotlivých produktů a jejich následná postprodukce v programu Adobe Photoshop. Naučila jsem se zde také prakticky používat Apple iMac, se kterým jsem dosud neměla žádnou zkušenost.

Mé ubytování se nacházelo v menším městečku zvaném Sutton Coldfield ležícím asi 13 km od Birminghamu. Do práce jsem jezdila linkovým autobusem cca 40 minut. Rodinný domek, ve kterém jsem po dobu praxe pobývala, jsem sdílela s rodinou Wardových, kterou tvořila má „host granny“ Christine a její dcera Denise se svým sedmiletým synem Josephem a roční dcerkou Erin. Rodina jako taková je velmi společenská, tudíž se často stávalo, že se v domě z ničeho nic objevilo pár úplně cizích lidí. Mé stravování probíhalo formou „Co si ulovíš, to sníš“ proto jsem někdy jedla přímo v centru a jindy si nakoupila pár surovin a přetvářela je doma v něco požitelného.

O víkendech jsem chodila nakupovat do obrovského nákupního centra Bullring a jiných obchodů se svými spolužáky nebo jsme se všichni vydali na kulturně poznávací tour po Birminghamských památkách a významných místech. Měla jsem možnost se také podívat do města Solihull, kde přebývala většina spolužáků na kolejkách a do malebného Shakespearova rodiště nesoucího název Stratford upon Avon. Solihull je vskutku krásné čisté město s přiměřeným ruchem, do kterého se stojí za to podívat a počítá se prý mezi nejlepší místa k životu v Anglii.

Celá stáž byla hrazena z grantu, který našemu programu poskytla Evropská Unie. Peníze zaplatily veškeré výdaje za MHD, ubytování, stravu i letenky.

Před odjezdem na stáž bylo ovšem nutné navštěvovat jednou za čtrnáct dní po vyučování přípravné kurzy, kde se probírala především různá témata ohledně cestování, nákupů, restaurací, letiště a slovní zásoba pro nejrůznější možné situace.

Naskytla se mi velmi dobrá příležitost, jak zlepšit svou angličtinu tím nejlepším možným způsobem, a to pobytem v cizí zemi na

vlastní pěst. Nebudu zapírat, že to někdy bylo docela složité... Prízvuk pravých Birminghamských obyvatel je vskutku lahůdka a přistěhovalci též nemají ukázkový akcent, ale vždy se dá nějakým způsobem domluvit. Zčásti ze mne opadl strach z cizojazyčné komunikace, naučila jsem se lépe porozumět mluvené řeči a kreativěji se vyjádřit.

Celkově vzato jsem ráda, že jsem se programu Erasmus + mohla účastnit, i přesto, že k tomu patří i ono neoblíbené „papírování“, doba strávená navíc ve škole díky kurzům a spousta dalších starostí okolo. Lidé v Anglii jsou velmi milí a ochotní pomoci. Rádi se také s kýmkoliv pobaví a jsou zdvořilejší než populace zde v Čechách. Každá země má své mouchy, ale musím říct, že se mi v Anglii líbí a věřím, že se tam určitě jednou alespoň na nějakou dobu opět podívám.